

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **T. R.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 6. 2020, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 17. 8. 2020, č. j. 42 Ad 25/2020 - 16,

t a k t o :

- I. Žádost žalobkyně o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti ze dne 29. 8. 2020, **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d ě n í :

[1] Žalobkyně se žalobou podanou u Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované. Krajský soud usnesením ze dne 17. 8. 2020, č. j. 42 Ad 25/2020 - 16 (dále též „napadené usnesení“), věc postoupil Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) podle § 7 odst. 3 s. ř. s. jako soudu místně příslušnému.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojila proti napadenému usnesení včasnou kasační stížností z „procesní opatřnosti“. Součástí kasační stížnosti učinila návrh na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Kasační stížnost neobsahovala konkrétní důvody, pro které se stěžovatelka brání napadenému usnesení, ani neobsahovala návrh, jak má kasační soud rozhodnout (petit).

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 24. 9. 2020, č. j. 4 As 281/2020 - 10, zamítl návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a poukázal též na skutečnost, že v nynější věci se jedná o řízení, které je osvobozeno od soudních poplatků ze zákona. Současně uvedeným usnesením stěžovatelku vyzval k doplnění důvodů, pro které napadá v záhlaví označené usnesení krajského soudu a k formulaci petitu (návrhu, jak má soud rozhodnout), to vše v zákonné lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Součástí usnesení bylo rovněž poučení o tom, že za předpokladu, že stěžovatelka výzvě k doplnění kasační stížnosti a uvedení petitu nevyhoví a v řízení nebude možno pro tyto nedostatky pokračovat, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona.

[5] Usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 281/2020 - 10 bylo doručeno do datové schránky stěžovatelky dne 2. 10. 2020. Poslední den lhůty (§ 40 odst. 2 s. ř. s.) připadl

na 2. 11. 2020 a uvedeného dne bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno stěžovatelčino podání označené jako „DOPLNĚNÍ (*tedy k usnesení ze dne 24.9.2020*)“; jež obsahovalo zformulovaný petit, žádost o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti, jakož i opětovný návrh na ustanovení zástupce a osvobození od soudních poplatků.

[6] Nejvyšší správní soud především zdůrazňuje, že s otázkou ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, stejně jako i s požadavkem na osvobození od soudních poplatků se již vypořádal v předchozím usnesení ze dne 24. 9. 2020, č. j. 4 As 281/2020 – 10. Stěžovatelka svoje opětovné návrhy neodůvodnila jakoukoliv změnou, pro niž by měl kasační soud svoje závěry v tomto usnesení vyslovené revidovat. Z uvedeného důvodu soud o těchto opakovaných návrzích znovu nerozhodoval.

[7] Stěžovatelka ve velmi obsírném podání doručeném soudu dne 2. 11. 2020 vyjádřila svoji nespokojenost s invalidním důchodem, který jí žalovaná přiznala, a podrobně soudu vylíčila svoji životní situaci. Žádala, aby napadené usnesení bylo vráceno krajskému soudu k dalšímu řízení, jakékoliv důvody, pro něž brojí proti napadenému usnesení (o postoupení věci Městskému soudu v Praze), nedoplnila. K žádosti o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti upřesnila, že jí nebyl ustanoven zástupce v řízení o kasační stížnosti a sama je laikem, který nedokáže kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplnit.

[4] V souladu s § 106 odst. 3 s. ř. s. může kasační soud zákonnou lhůtu jednoho měsíce stanovenou k doplnění kasační stížnosti, jež nemá všechny náležitosti, na včasnou žádost stěžovatele prodloužit, jsou-li zde pro takový postup závažné důvody. Tuto lhůtu však může prodloužit nejdéle o další jeden měsíc.

[5] Jak již výše uvedeno, stěžovatelka požádala o prodloužení lhůty na samé hranici jejího uplynutí (poslední den lhůty), nicméně i tak lze tuto její žádost hodnotit jako včasnou. Žádné vážné důvody, pro které by jí měla být lhůta k doplnění kasační stížnosti prodloužena, však stěžovatelka neuvedla.

[6] Stěžovatelka svůj návrh na prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti odůvodňuje chybějícím právním vzděláním. Nejvyšší správní soud však již v usnesení č. j. 4 As 281/2020 - 10, vysvětlil, že v daném případě je kasační stížností napadeno rozhodnutí procesní povahy (o postoupení věci soudu místně příslušnému). Z uvedeného důvodu stěžovatelka nemusí být zastoupena advokátem (v nynějším řízení se nejedná o nikterak složité právní otázky, pro které by měla být chybějící právní erudice diskvalifikací stěžovatelky v přístupu k soudu). Nadto kasační soud shledal, že v nynějším případě je stěžovatelka sama schopna zformulovat srozumitelná a přitom velmi obsáhlá podání, a proto i doplnit chybějící náležitosti kasační stížnosti podle poučení soudu, kterého se jí dostalo. Rozsahem své poslední písemnosti doručené soudu dne 2. 11. 2020 stěžovatelka opětovně prokázala, že dokáže ve lhůtě jednoho měsíce sepsat velmi obsáhlé podání se srozumitelným obsahem. Přesto však neuvádí žádné závažné důvody (objektivní překážky), pro něž by nemohla nastínit alespoň základní obrysy své argumentace proti usnesení o postoupení věci městskému soudu.

[7] Nejvyšší správní soud s ohledem na právě uvedené žádosti stěžovatelky o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti nemohl vyhovět, jelikož nejsou splněny předpoklady pro takový postup vyplývající z § 106 odst. 3 věty poslední s. ř. s. Tento návrh tudíž zamítl.

[8] Jak již shora kasační soud uvedl, vyzval stěžovatelku k doplnění kasační stížnosti usnesením ze dne 24. 9. 2020, č. j. 4 As 281/2020 - 10. S výjimkou uvedení petitu však stěžovatelka důvody, pro které napadá usnesení krajského soudu, nedoplnila. Kasační

pokračování

stížnost tudíž stále nesplňuje náležitosti předepsané v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 téhož zákona.

[9] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s., *„kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně“*. Podle odst. 3 věty první a druhé téhož ustanovení, *„nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody*.

[10] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s., *„předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen*.

[11] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu neodstraní, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatelka neuvedla nic konkrétního proti postupu či rozsudku krajského soudu, neuvádí, jakých pochybení se soud dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru), navrhuje pouze zrušení tohoto rozhodnutí a přes výzvu soudu kasační stížnost v zákonné lhůtě nedoplnila. Takto formulovanou kasační stížnost považuje Nejvyšší správní soud za nedostačující ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s.

[12] Za této procesní situace nemohl Nejvyšší správní soud postupovat jinak, než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítnout.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. listopadu 2020

JUDr. Jíří Palla
předseda senátu